

Eggyes életnek kedvetlen
 és káros voltáról, az Tárfa-
 valonak gyönyörűséggel
 tellyes hasznáról, s az io
 Gazda aszsonynak di-
 ctiról iratot

VERSEK.

Az Farifęus és Fukar Eneke notaiara.

Ezek mellé adatott az Kakastol vött Hasonlatosságban
 à Papok tisztiról valo Enekis.

A Stephano T. Colofsino.

(Genes. 2. 18. Nem jo embernek egyedül lenni, azokáért
 segitõt teremtek neki, hogy õ elõtte legyen.

In commendationem utriusq; Operis praeposuit Iohannes Bode
Szent-mártoni.

Az eggyes életer ha ki jovalhattya,
Olvasván ez irást mindgyárt el hadhattya,
Az Szent Házassagra ő magát adhattya,
Az Istenis annak leszen kegyes Attya.

Egyedül lételben sok nehéz kár vagyon,
Szegény eggyes embert sok bu úti agyon,
Azért minden férfi Házás tárfor fogjon,
Hogy igaz öröme soha el ne fodgjon.

BCU-Cluj / Central University Library Cluj

Tés Papi rend nézz itt Kakas példájára,
Nagy szorgalmatoson vigyázzis az nyáyra,
Hogy amaz nagy napon fel kelvén szárnyadra,
örömmel repülhess az szép Menyországba.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Isten sem jóvalya az egyeddül lakást, Mert ő bortsátá kő
száán imez mondást: Nem io az embernek egyeddül lenni,
mást, Nékie segitőt teremtek mindgyarást. Gen. 2. 18.

Ugy adá melléie Adamnak az Evat, Az igen szép Af-
szonyt minden élők Anyját, Oldala tsontyának isméré mint
társat, Ugy rartá mind élüg mint UR aiándékat. vers. 22.

Mikor követeket küldött az Ur Isten, Hogy ő dolga
földön jobban véghez mennyen, Legh gyakoráb kettőt kül-
dött kik serényben, s hívebben el jártak Ur követsegében.

Mikor az Ur Moysést arra bortsátotta, Aegyptusbol né-
pét Israelt ki hozza, ő szent akarattját Faraonak szölyya, Tár-
sul ő melléie Aron Papot attá. Exod. 4. 14.

Abrahamnak io hirt hogy az UR izene, Három An-
gyalt küldé Sarándok képébe, Egyik meg jelenté hogy mag-
zator szólné, Az vén Sára néki kibén örvendezné.

Gen. 18. 2. Hebr. 13. 2.

Kettei Sodoma el sállyeszterére, Annak földbe való
bè rekelszterére, Méne jámbor Lothnak védelmezterre, Pa-
rázna városból el kimentterére. university Library Okl. 29.

Az vén Tobiasis szorgalmatos vala, Hogy az ő Fianak
lenne uti társa, Kivel bátorfaggal járna ő utába, Az miglen el
juta Rages városába. Tob. 5. 4. 5. 6.

Ugy mutatá Isten Rafaele melléie, Az ő szent Angyalát
ott őldözetbe, Kivel kis Tobias dolgát nagy io végbe, Hagy-
ván megistére az nagy Ninivébe. Tob. 11. 1.

Urunkhoz Baptista két Tanítvánt küldé, Hogy ő nékt
arról bizonyfagot tenne, Ha ő volna amaz áldot MAG kit
nézne, Az Isten szent népe s-kire figyelmezne. Matt. 11. 2.

Mikorön hetven ket Tanítvánt rendele, Eggyenként
azokat el nem éreztette, Az Ur Kristus, hanem kettőnként kül-
dötte, Prédikallania széllyel Israellebe. LUC. 10. 2.

Szent Apostolinis küldötte kettőnként, Az széles vs-
lágra szerte országoként, Hogy tanitanának mint batta az
szerént, Minden Nemzetekei széllyel vátofonként.

Mat. 6. 7. Matt. 28. 10.

Sa mir öldanijs két Tanítvánt küldte, Szepp Jerusalemben
az mellyen bémene, Az vég Vatsorais hogy el készülhetne,
Szent Pétert és Ianošt el küldte a végre. Luc. 19. 29. Luc. 22. 3.

Koporfoiáhozis ugyan ők futottak, Fel támadásarol mē-
dön hírt hallottak, Eggyüt imádkozni Templumbanis jártak,
Samaritábanis ketten borsáttattak. Ioh. 10. 4. Actor. 3. 3. 2. 1 4.

Hogy kettőnként jártak Kristus Tanítványi, Lehetnek
ennek szepp imillyen okai; Mert az háboruban egymást segit-
teni, Valóban szükség volt sok helyt vigasztalni.

Az eggyes embernek dolga veszedelmes, Iártába köl-
tēbe felette selemes, Az Tárfaşag penigh oh ki kellemetes,
Nyáiaşşaggal kedves sok haszonnal tellyes.

Salamon ez dolgot szeppen jelentette, Kettőt eggyüt len-
ni mert lóbnak itilte, Azok tárfaşagát hasznosnak intezte,
Hogy eggyik másíknak légyen segitőie. Ecc. 4. 9.

Iay penig az egynek mert hogy ha el esik, Nints ki fel e-
melni ha el isíşzamodik, Agyba ha le fekszik meg nem mele-
gedik, Kettő penig eggyüt io melegbe nyugszik.

Ha valamitlyekre ellenşeg támadand, Hogy meg verie,
şllye, velle szembe szálland, Hogy ha tárfa akkor mellette feş-
álland, Minden ember ott szepp győzedelmet láthat.

Tudván azért minden gyarlo természetit, Egyedül ne
éllyen s járion mert probáit, Gonosznak szenvedí nagy sok
kísértetít, Kikben ha akadand meg bánnya esetit.

Senki közzülünk nints olly erős fegyverbe, Mint az
Messias volt fel őltözve Hűrbe, Ne kívánkozzék hát élni kē-
etlenbe, Hanem tárfaş gilyen az gyülekezetebe.

SECUNDA PARS.

De vitæ Conjugatæ & Mulieris bonæ laudibus.

BOLdog az Férfitü ki tsendes Ház néppel, Aldva
 vagyon Urtol ezzes Feleséggel, Kedve szerént
 valogyönyörű tseléddel, Távul ment illyentől
 Sathan kétfertettel. Ecccl. 25. 11, 10

Ez illyen embernek többül napia száma,
 Mindenkoron vagyon békés nyugodalma, Szive tsendesz le-
 vén vagyon tisztá álma, Mert mellette vagyon kedves Házas-
 tárfa. Ecccl. 26. 1, 2, 3, 4.

Kinek szép szavának az ő édes volta, Az ferie életét u-
 gyan hoszszabbittya, Okos elmététől kövéredik tsontya, So-
 moruságában ez vígasztaloia.

Iol tud ez halgatni a mikor szükseges, Tsfatfogo szavá-
 val garázdát nem keres, Tselekedetiben, szovában szemér-
 mes, Mellyért mindeneknél igen dístiretes. Ecccl. 26 17.

Ollyan ez házában mint eghen fenső Nap, Vagy mint
 Kösség közdött io példát ado Pap, Senkire mód kívül nem huny
 és nem harap, Mellyért korbáts útést a háta nemis kap. v. 21.

Kedves ennel Isten törvénye a mely szent Templumba
 a mellyért Fériével ő fel ment, Sok irigye vagyon ki reá fogat
 fent, Gonosz hirt hamissan szent életére kent.

Nem gondol ezzel mert szive nem vádollya, Artatlan-
 nak magát mindenben talállya, Efféle dólágában Ura vígaszt-
 tallya, Io hire nevében az ő pártját álllya.

Őis mindenben tsak iámbor Urától vár, őrizi marháiat
 hogy ne talállya kár, Ház gondviselesbe sorog gyakran és tár,
 Nem fer erköltséhez semmi motfolyás sár.

Ő egy Latortolis aiándéket nem vőtt, Azzal ő Uranak
 szivében kárt nem tőtt, Tőkélletességre mindenkor gondgya
 lőtt, Hogy buia Iffiahtol sokszor próbálást vőtt.

Mert nem lehet soha olly tisztá Matrona, Ha kit aián-
 dékkel az Lator kinalna, Azt io kedvel tőlle köszönettel kap-
 na, Azzal gyanóságba magát hogy nem hozna.

Inkáb rongyoson tár nagy alazatoson, Hogy sem Lator-
 sol vőtt ruhában sétallyon, Iámbor Ura előt tsak kedvet talál-
 lyon,

lyon, Felelyti hogy máshoz hűséget mutasson.

Szaporítóia ez Férie iofzágának, Nem adván ő magát az rut iékozlának, Meg nyitrya az markát az szegény Koldusnak, Bő iutalmát várván az alamisnának.

Szomoru Vrának valahová mente, ő tölle sokáig való távol léte, Senki addig neki örömet nem nézte, Mig férte távul volt könyörgőt érette.

Ennek Vra haza semmi kárta nem iött, Mert honn felesége mindenkkel iol töt, Meg érkezéfeben nagy vidámsága iött, Vrnak hálát adván hogy tölle áldást vött.

Több áldási közdött mert bizony nagy áldás, Az szent Vr Istennek az eszes Házastárs, Ott vagyon Istenben való gazdagodás, Hol Feleség miatt nintsen a kár vallás.

Ezűstnél aragnál drágább az Gyémántnál, Sok ezer forintot érő szép iofzagnál, Vont ezűstbe iaris más nem sebb nálánál, Mert io erkölts ékesb a bárfony ruhánál.

Ez iámbor Fériének drága koronája, Mint Salamon Király régenten meg írta, Szent Pális az illyent dűtsűffegnek mondgya, Mint kiben Embernek vagyon minden iova. P^{10.12.}

Illyen bűd az Isten az iámbor embernek, Az ki ősvenyén iár ő szent Törvényének, Folyásat meg áldgya tellyes gletének, örömmel tölti bé szívű érő hívének.

Illyent vévén ember az kegyes Istenöl, Erette könyörgést nyuytson igaz hitből, Hogy Isten éltesse kegyelmességéből, Eggyeslege ezzel kövessen izivéből.

Mert ez által többül édes Nemzetsege, Maradékrais el terjed az hire, Szaporodo lévén kedves felesége, Aiztalanál le ől rendel szép gyermeke.

Az kikre hagyanyta Istenöl vött iovát, Haszontalan helyre nem költi arannyát, Mert előtte láttya szép Fiát Leányát, Az kiknek kezekben szálittyá iofzágát.

Ha meg betegedik lészen ki emelni, Erdőtlenységében a kariast fogni, Előtte szép társát láttya fenn állani, Gyermekeitis az kik kezdik vigasztalni.

Ha érelt vagy italt kíván menten adnak, Valamit szeméi szegénnek kívánnak, Fogyarkozása nints semmiből dolgának, Sőt könnyebsege lesz nyomoruságának

Hogy

Hogy ha fekvésében ágya keményedik, Azt mind-
gyárást puhán ő néki meg vetik, Leple és mindene szép tisz-
tán tartatik, Feje ha le elik fellyeb támasztatik.

Ha pedig Istennek kedves akarattya, Hogy ő tölle Lei-
két magához kívánja, Abbanis van néki nagy vigasztalá-
sa, Mert halála után leszen ki sirassa.

Szép társas-gyermeki koporsóia körül, ő hideg tete-
mit ottan fogják környúl, lay szoval sirattják szomorodot sű-
ből, Tudgyák hogy ez után nyavalyátok többül.

Nagy zokogásokkal kísérik a sirba, lay lay edes Apám
kiáltják azonba, immár maradunk csak az nagy árvaflagba,
Nállad nélkül leszünk gyámoltalanflagba.

Hogy külső telítés bánattyoknak adgyák, Szomorú ru-
hába Attyokat gyászolják, Hogy tölle meg váltak azt szűből
fájlalják, lártokba költőkbe csak ötet fuhaytyák.

Hát bizony embernek sok okokra nézve, lobb s. hasz-
nosb mindenben társal való élte, Istenis kezdetbe böltsen ugy
rendelte, Hogy ember egyedül világban ne élne.

Tá kikk azért egyes életet követtek, Ekkédiglen s. I-
gen nyomorultul éltek, Ez hasznos tanátsanak kérlek enged-
gyetek, Hogy tselédes Attyák ez után legyenek.

Látyátoké mely szép és gyönyörűleges, Társal való
élet hasznos kellemetes, Mind Lélekre, teitre nézve hidd
szükséges, Akar mint tsátsogion a Barát szerzetes.

Magatok kárával meg tapasztaltatok, Menyi akadály-
ban a miatt iuttatok, Hogy ez ideiglen társ nélkül voltatok,
En az Tanáts, immár meg okofodgyatok.

Adgyon Isten annak tsendesz házas társot, Szívem
szerint kérem s kedves állapotot, Ki magát ismervén bűné-
ben el hagyot, A' szent Házassagra szűből kívánkozott.

Minden jóva erre az Istennek szállyon, Es ő Szent fel-
sege jóbia felől állyon, Hofszu élettelis illyetént meg állgyon,
Az mellyért ő néki háláadást mondgyon.

Ez néhány Verseket egy jó akaromnak, Eva nélkül
élő hű Patronusomnak, Irám hogy engedgyen az én Tanát-
somnak, Es Istenből társot kérien ő magának,

Mikor ezer hatszáz negyven három folyna,
Az zöldellő Majus fogyo félben volna,
Az szép Nyárád vize naponként tisztulna,
Szerzém ez éneket hirül hogy maradna. *Am. 21*

V É G E

Levél 202. 172

BCU Cluj - Central University Library Cluj

*1873
10. 1. 1
201*

201751

DE NATVRA ET PROPRIE-
TATIBVS GALLI, ET QVARE SVpra

Templum ponatur. Quæ quondam Latinè modulata,
nunc verò in Hungaricum idioma translata, datur & de-
dicatur fraternè Ministris verbi Dei in sede Marus, veram
receptam Vnitariam Religionem profitentibus. Dnis, A-
micis & Fratribus in Domino charissimis & observandis.

A Stephano Török Colossi Ministro verbi Divini in
Csikszentmatton. Anno D. 1642. die 18. 9br.

A Téközlo fia Historiája notálára.

OKAN VANNAK A PAPOK Köz-
zül kik nem tudgyák,

Templumokra à Kakast de miért csinállyák,
Az időlem adóvadász mof meg janolhattgyák,
Beszédemre fülöket ha alkalmaztattgyák.

Istennek tsodálatos teremtetett állattya,

Az Kakas és à Papnak világos példája,
Mint kire bizattatot VR házának gondgya,
Mellyért szüntelen vigyáz készen talpon álva.

Templumra függesztetet Kakas az szél ellen,
Noha tsikorogdogal feiet emel menten,
Gonosz ellenfeg időt Papis értvén ébren,
Légyen s. magát az Nyájért velleis ellenben.

Láttjuk néha az Kakas hogy igen meg restől,
Vagy álhatatlan, hogy ha ingastatik szélből,
Igy sok Pap meg gyözetvén az otsmány restfegtől,
Helyt ad gonosz ördögnek nem felvén törítől.

Tyukoknak sok seregít az Kakas vezetli,
Es szorgalmatos gondgyát azoknak viseli;
Hivek gyülekezetit az io Pap vezérli,
Taníttya és mi kedves Istennél tsielektszi.

Mint Králynak a fei én vagyon Koronája,
Kakasnak ugy terei én vagyon az Taréia,
Mint Vitéznek lábain vagyon Sarkantyúia,
Mínél vénebb annál szebb s. fenyesebb az Tolla.

Az Pap ki Nyáynak akar iol elötte járni,
Kalapot mint Koronát fei én kell viselni,
Az Lelki sarkantyúval testét öfztöndözni,
Szükség az szent ígével erőltent biztatni.

KAKASnak éneklését halván az Oroszlán,
Meg felemlik és el fut rayta álmélkodván :
Az ördög is PApoknak kiáltását halván,
El távozik azoknak vigyázását látván.

Fei ér szinnel szokott az szentség példázatait,
Melyben illendő Papnak fel öltözve lenni,
Kik undo k bujasággal magok ferteztetni,
Nem akariák, azoktól fog ördög el futni.

Az KAKAS felesegit szárnyaival veri,
Ha idegen Kakashoz pártolni meg érti ;
Igy Papnak Halgatoit illik castigálni,
Isten törvénye ellen kik szoktak vétkezni.

Buza szemre az Kakas avagy egyéb magra,
Hatalál, felesegit kitegeti arra,
Kiket leg inkább szeret azok közt fei öfztya,
Illyen gondviseletet hozzáok mutatya.

Io Presbíter ebben is az Kakasi kövesse,
Szent írás tiszta magvát az Hiveknek hintsed,
Es az Lelki eledelt, azokkal közdöllyed,
Ez drága io illatu virággal éltesse.

KAKASok tofáfaból terem Basiliscus,
Az mint erről nagy szépen írt egy Historicus,
Sáthán merge öregből hogy ha az Clericus,
Negligenter vigyázza milt mivel az Laicus.

Az ödö változását az Kakas meg érzi,
Mikor Estve vagy Nappal gyakran kezd szollani :
Papis övendő romlását hogy eszében vészí,
Szorgalmatosban kezdgye az bűnösit feddeni.

Hogy nagy szépen hordozza Kappan az Tűrkéket,
A szízo-

Azszonyok ez dologért megkedvelik ötet;
Az Szent életű Papis tanítván az Népet,
Talál mind az Istennél s. embereknél kedvet,
Kakas nem veszteglél az estveli üdöt,
De fel repül s. tyukokkal keres Kakas üdöt,
Eyfélkor hogy jelentse az reggeli üdöt,
Az Nappali és minden munkára illendöt.

Igy az Papis világi dolgot meg utálljon,
Az Földről ő Nyáyiával az Menybe szárnyallyon,
Annak boldogfagára iourat mutasson,
Az ioknak példát adgyon szüntelen tanítson.

Mikor gyiel az Kakas kezd kukurikolni,
Magát az szárnyaival tlapdossa és veri,
Papis előszfzör magát kezdgye tanítani,
Hogy nyáya betegségét tudgya orvoslani,
Tanito az Istennek bölts követőie légy,
Kinek tiszteletre reggel Templumba mégy,
Iozanon és szentül egy, esztelenül ne tégy,
Imádsaggal az Vrtol térére üdöt végy.

Olvas, tanol, prédikál, énekel, és szolgál;
Az Vrnak, hogy Mennyei szép Kenyérre talál,
Halgatoiddal együt az öröfegbe szál,
Mellyet szerzet az Krifus ki Attya iobián áll.

Ha külbömben tselckszel bizonyoson tudgyad,
Hogy Papsagra magadat tsak héában adtad,
Az Istennek igjét nem iol prédikáltad,
Tsak béres voltál mikor az Népet oktattad.

KAKAS természetiről légyen elég è most,
Kit Papok ha követtek Krifus iutalmat oltz,
Mennyei Koronától hidgyétek meg nem foszt,
Nyáiatokrol el térít minden fele gonoszt.

V É G E.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

A₂ 65